

2021-09-15

Dnr X21-90348

Justitiedepartementet
103 33 Stockholm**Yttrande över kapitel 9, Spårsäkring efter sexualbrott, i
betänkandet Ett förstärkt skydd mot sexuella kränkningar
(SOU 2021:43), ert dnr Ju2021/02201**

Rättsmedicinalverket (RMV) har ombetts att yttra sig över ovan rubricerat kapitel i utredningen och tillstyrker förslagen i sak. Myndigheten vill anförä följande.

Avsnitt 9.10.3

I avsnittet redogörs för att det, enligt utredningens mening, huvudsakligen finns tre olika alternativ för hur ansvaret för hälso- och sjukvårdens spårsäkring efter sexualbrott kan regleras. De övergripande ansvarslösningarna som utreds är att ansvaret åläggs varje vårdgivare/den offentligt anställda läkaren, regionen eller en tredje aktör, t.ex. RMV.

RMV instämmer i utredningens förslag att ansvaret för spårsäkring efter sexualbrott bör åläggas regionerna. De nackdelar som är förenade med att låta en tredje aktör, t.ex. RMV, ansvara för spårsäkringen är tydliga. RMV vill betona att det vore förenat med omfattande kostnader och rekryteringsmässigt mycket svårt för myndigheten att bygga upp en ny, landsomfattande beredskaplinje med bemanning dygnet runt av legitimerad sjukvårdspersonal, som enbart skulle arbeta med spårsäkring efter sexualbrott. RMV skulle emellertid kunna ha en roll när det gäller utbildningsunderlag till regionernas vårdpersonal avseende spårsäkring respektive skadedokumentation.

Detta yttrande har beslutats av chefsjuristen Anton Svensson. I den slutliga handläggningen har avdelningschefen Elias Palm deltagit. Föredragande har varit verksjuristen Klara Hartman.

Anton Svensson